

Schrijver wijdt eenigszins uit over den treksprinkhaan en de door Uvarov uitgewerkte phasenleer, die ons een beter inzicht gegeven heeft over de verschijnselen die aan dien trek verbonden zijn. Gaarne had ik hier nog bijgezien een vermelding van de rol der zgn. voetgangers, de zich verplaatsende jongen, waarvan in Z. Afrika de schade soms nog meer gevreesd wordt dan de schade die door de zwermen der vliegende insecten veroorzaakt wordt.

Aardig is de prent gewijd aan de kooitjes, waarin men in Europa nog lang sprinkhanen hield, om in huis zich te kunnen verlustigen aan hun gezang!

Een kleine aanmerking voor een drukfout op pag. 80 waar het meervoud van genus genera nog een s toe ontving.

Schrijver onderstelt dat *Gampsocleis glabra* Herbst minder zeldzaam zou zijn dan *Decticus verrucivorus* L., maar rond de waschkolk bij Nunspeet ving ik indertijd minstens 10 *Decticus* exx. tegen een *Gampsocleis*; of bedoelde schrijver te zeggen dat *Gampsocleis* bij nader onderzoek wel meer te vinden zal zijn dan tot nu toe, zoo ja, dan ben ik het weer met hem eens.

II. Deel 24, „Wespen“, 2e deel door Dr. W. J. Kabos (1942).
 Ill. van Huysser en van den schrijver en 13 foto's van Simons.

Zoals de auteur zelf schrijft, nam hij de schijnbaar ondankbare taak op zich de talrijke groepen der kleinere wespen te behandelen. Schijnbaar ondankbaar, maar in werkelijkheid zeer dankbaar. In de levenswijze der sluipwespen, der galwespen, der blad- en houtwespen is toch zoo veel belangrijks mede te delen en waar te nemen, dat een liefhebber, die zich in een of meer dezer onderdeelen der Hymenopterologie gaat verdiepen, een onuitputtelijk veld vindt om zijn geest bezig te houden.

Het was den schrijver volkomen toevertrouwd hier als wegwijzer te dienen. De biologische bijzonderheden die ter sprake komen, zullen niet nalaten de belangstelling op te wekken.

De morphologie wordt niet vergeten. De tabellen benevens de talrijke schetsfiguren der vleugels zullen helpen om thuis te raken in de vele afdelingen. Naar volledigheid is niet gestreefd, dat ware in een dergelijk formaat een onmogelijkheid, maar de gekozen onderscheidingsteekenen worden helder gesteld, en de ter behandeling uitvoeriger vermelde wespsoorten zijn goed gekozen.

De foto's door W. Simons vind ik wat minder geslaagd. In de reproductie zijn ze niet scherp genoeg en bovendien is het jammer, dat voor het fotografeeren de etiketten niet tijdelijk verwijderd zijn.

Al met al is het boekje *Wespen II* een geslaagde aanvulling voor de populaire entomologie.

Bergen, N.H. De Haaf.

D. MAC GILLAVRY.

Voorkeur van *Odynerus oviventris* Wesm. voor een bepaalde nestelplaats.

In E.B. X No. 236/7 1 Jan. 1941 p. 288 (sub Mac Gillavry), maakt P. Benno de opmerking, dat deze wesp bijna steeds tegen serres zijn nest maakt. Nu is het merkwaardig, dat precies op de zelfde plaats, ja op de zelfde steen, waar mijn *O. oviventris* in 1940 zijn nest bouwde (Versl. 95e Zomerverg. Texel op 15 Juni 1940), van welk nest in den loop van 1941 alle sporen verdwenen, dit jaar (1942) opnieuw een *Odynerus* haar nest begon te bouwen. 4 Juni 1942 was er nog niets, maar op 6 Juni waren er twee kolommen gebouwd, een van twee en een van drie cellen. Ook dit jaar was eerst de oostelijke kolom klaar en daarna de westelijke. Er werd verder niet aan het nest gewerkt, vermoedelijk was de wesp gestoord of gedood. Beide kolommen waren reeds gesloten, toen ik het nestje opmerkte. Na een week of zes hebben de meezen het nestje opgeruimd. Ik zal de plek ook volgende jaren in het oog houden.

P. Benno schreef mij, dat hij dit jaar (1942) geen enkel nest in den tuin te Babberich kon vinden.

Bergen, (N.-H.).

D. MAC GILLAVRY.